

en Kommission, som skal søge at komme til en Ordning, der kan blive mere tilfredsstillende og skaffe mere Ro, om man vil, om denne Sag. Det glæder jeg mig over, thi jeg kan ikke tænke mig andet, end at der er Udsigt til at opnaa et Resultat. Det er mit Indtryk af de Forhandlinger, vi har haft i de senere Aar angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet, at denne betydelige Betænkning omfattes med meget ringe Interesse af Tingets Medlemmer, medens den burde omfattes med den allerstørste Interesse. Her foreligger virkelig et Arbejde, der kunde og burde tjene til Oplysning for os alle, og jeg synes, at Statsrevisorerne paa en meget god Maade tillægger forskellige Forhold angaaende Bevilling og Regnskab og andre Spørgsmaal, der knytter sig dertil. Naturligvis kan den ringe Interesse for dette Arbejde i nogen Grad ligge i, at Genstanden for Statsrevisorernes Betænkning er et Regnskab, der er to Aar gammelt, og som altsaa ikke har Nyhedens Interesse i samme Grad som det Statsregnskab, der først i Oktober afgives over det forløbne Finansaar. Vi er dog formentlig alle interesserede i at faa saa god Rede paa vor Statshusholdning som muligt, og dette er ogsaa Begrundelsen for det Krav, der er stillet fra Aar til Aar, og som Udvalget ogsaa i sin Betænkning peger paa, nemlig at man skal have en mere klar Fremstilling af, hvorledes Forholdet er mellem Bevilling og Regnskab. Naar vi her i dette Ting vedtager et Lovforslag, der omfatter meget betydelige Bevillinger, men Bevillinger, som selvfølgelig er nødvendige, har man tidt, naar der er gaaet nogle Aar, ikke Rede paa, hvorledes det Regnskab, som man ved denne eller hin Lejlighed omfatter med mere eller mindre Interesse, stiller sig i Forhold til Bevillingen. Jeg skal nævne et Par Eksempler.

I 1904 vedtog vi en Lov om Opførelse af Christiansborg til Kongebolig og Rigsdag, og vi vedtog, at Opførelsesudgifterne skulde holdes indenfor et bevilget Beløb af 6 Mill. Kr. Desuden blev der bevilget 2 Mill. Kr. til Udsmykning af Kongeboligen. Dersom vi nu i Dag spørger: Hvad har Christiansborg Slot kostet at opføre? saa kan jeg ikke svare derpaa, og jeg ved ikke, om der egentlig er nogen, der kan svare derpaa. Men dersom der var nogen, der kunde nævne det samlede Beløb, der er medgaaet til Slottets Opførelse, vilde man faa at se, at denne Kongebolig og Rigsdagsbygning har kostet nogle Gange mere at opføre end de 6 Mill. Kr., vi vedtog i

1904. Jeg skal nævne et andet Eksempel. Samme Aar vedtog vi at bygge Københavns Personbanegaard, og hvad dertil hørte, og vi vedtog, at det skulde gøres indenfor en Bevilling af ca. 19 Mill. Kr. Dersom vi i Dag spørger, hvad denne Opførelse af Personbanegaarden staar Staten i, kan man ikke faa noget Svar derpaa, fordi man ikke har en samlet Oversigt over, hvorledes Regnskab og Bevilling staar til hinanden. Bevillingen hertil blev givet ved en særlig Lov, men Regnskabet strækker sig over mangfoldige Aar, og man kan ikke af den virkelig udførlige Betænkning, Statsrevisionen afgiver, faa Klarhed over dette Forhold. Forholdet er jo ikke det, at der ikke er givet Bevilling til disse Overskridelser, det er der naturligvis givet paa de forskellige Finanslove og Tillægsbevillingslove, det gaar jeg ud fra som en ganske selvfølgelig Ting. Naar Rigsdagen vedtager en Lov, maa det ske under den Forudsætning, at det fra Administrationens Side foreliggende Forslag bygger paa et virkelig holdbart Overslag, ellers kører man finansielt set ud i noget, der slet ikke kan overses. Skal man naa til Klarhed over, hvorledes Bevilling og Regnskab forholder sig til hinanden, maa Statsrevisionen i sin Betænkning give en Oversigt baade over Bevillingens Størrelse og over hvorledes Regnskabet ser ud, naar det er endeligt afsluttet eller i hvert Fald sin Afslutning nær. Man kan ikke med Hensyn til de to Eksempler, jeg her har nævnt, tale om de vældige Krigskonjunkturer, thi selv om der endnu i Dag arbejdes og igennem alle Krigsaarene har været arbejdet paa Christiansborg Slot, var dets Opførelse dog vedtaget paa saa tidligt et Tidspunkt, at Hovedparten af Arbejdet var udført, inden Krigskonjunkturerne kunde gøre sig gældende. Og det samme gælder med Hensyn til Opførelsen af Københavns Personbanegaard.

Jeg har her nævnt et Par store Bevillinger. Jeg skal for yderligere at belyse, hvad jeg tænker paa, nævne en lille Bevilling fra 1908, som jeg selv var meget interesseret i, nemlig Bevillingen, hvorefter Vejle—Give-Banen skulde gøres til Statsbane og forlænges til Herning. Da var det klart for alle, der kendte de praktiske Forhold, at dette vilde kræve en Udvidelse af Give Station, som hidtil havde været Endestation. Jeg stillede da som Medlem af Udvalget Forslag om en Bevilling paa 10 000 Kr. til Ombygning af denne Station. Dette Forslag blev sendt til Baneadministrationen, der plukkede det i Stumper og Stykker og sagde, at 10 000 Kr. var meget for meget;